

Povlsen: Jeg haaber, den højtærede Justitsminister ved, at man aldrig sender sligt med til Kongen, men at man refererer; i mit Referat laa tilstrækkeligt til, at Kongen, hvis han ønskede nærmere Oplysninger, kunde have begæret saadanne. Det er mit Ansvar, naar jeg udtaler, at der i det, der er fremført af Biskoppen, for mig ikke er tilstrækkelig Grund til ikke at antage Pastor Dahl.

Justitsministeren (Rytter): Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man ikke sender Biskoppens Indstilling til Kongen; men saa forstaar jeg heller ikke, at det ærede Medlem kan sige, at Kongen har faaet Oplysning. Det ærede Medlem siger, at han har refereret Biskoppens Udtalelse. Jeg ved ikke, hvad det høje Ting mener om det Referat. Det ærede Medlems Referat til Kongen gaar ud paa, at Pastor Dahl har udpræget Interesse for færøsk Sprog, men Biskoppen har talt om hans Illoyalitet, om, at man ikke kan stole paa hans Indberetninger i disse Sager, det refererer det ærede Medlem ikke. Jeg synes, at en saadan Optræden af en Minister mangler tilstrækkelig Aabenhed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Povlsen: Det er ganske urigtigt, naar den højtærede Justitsminister siger, at Biskoppen i al Almindelighed udtalte, at Pastor Dahl var en illoyal Mand. Biskoppen udtalte, at Pastor Dahls stærkt udprægede Stilling til det færøske Sprog i Skolen og Kirken gør, at man ikke paa dette Omraade kan være tryk for, at han vil være fuldt loyal; men han har aldeles ikke beskyldt Pastor Dahl for i det hele taget at være en illoyal Mand. Denne Udtalelse er grundet paa en Udtalelse fra en saadan Partifanatiker, som Amtmand Rytter paa Færøerne var, og den mente jeg ikke at kunne tage Hensyn til.

Dahlgaard: Jeg tillod mig forleden at rette en Forespørgsel til den højtærede Kirkeminister angaaende en Sag, som i dette Øjeblik beror i Kirkeministeriet, nemlig om en Udvidelse af Jebjerg Kirke i Viborg Amt. Da jeg formoder, det er en Forglemmelse, at den højtærede Kirkeminister ikke har besvaret min Forespørgsel, tillader jeg mig at gentage den, idet jeg henviser til mine Udtalelser i Tidenden Sp. 1048.

Ved samme Lejlighed rettede jeg en Henstilling til den højtærede Udenrigsminister angaaende vort Udenrigsstyres Opgaver overfor de danske Udvandrerne. Jeg tror, det er et Spørgsmaal, som beskæftiger større og større Dele af Befolk-

ningen, og jeg maa derfor ogsaa gaa ud fra, at det kun kan være den højtærede Udenrigsminister kært med et Par Ord at meddele Udenrigsministeriets Stilling til hele denne Sag, som har en ikke ringe Betydning for mange af vore udvandrede Landsmænd. Jeg skal derfor atter henlede den højtærede Udenrigsministers Opmærksomhed paa denne Sag.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg unægtelig blev adskilligt forbavset over det Svar, han gav mig i Anledning af mine Udtalelser om Folkeregisterspørgsmaalet. Jeg har ganske vist hørt sige, at der skulde være Mennesker, der blev kritiseret saa meget, at de efterhaanden vænnede sig til at opfatte enhver Henvendelse som en Kritik; men jeg kunde dog ikke gaa ud fra, at den højtærede Minister opfattede mine Udtalelser her som en Anklage mod ham for ikke at have fremmet hele denne Sag tilstrækkeligt, idet mine Udtalelser tværtimod var en Anerkendelse af ham, fordi han har taget Initiativ til Nedsættelse af den paagældende Kommission. Men af Interesse for hele denne Sag, som jeg har haft Lejlighed til at beskæftige mig en Del med, henstillede jeg til den højtærede Indenrigsminister at lade Rigsdagens Partier repræsenteres i denne Kommission, og efter at jeg har set Kommissionens Sammensætning, maa jeg sige, at det er min Opfattelse, at skal dette Spørgsmaal undersøges til Bunds og altsaa hele Spørgsmaalet om et Civilstandsregister tages op, saaledes som den højtærede Indenrigsminister talte om forleden, vil den højtærede Indenrigsminister den Dag, der kommer til at foreligge et Forslag her i dette høje Ting, komme til at give mig Ret i, at det var uheldigt, at Repræsentanter for Partierne ikke havde haft Lejlighed til i Kommissionen at følge Udredningen af dette meget store og meget vanskelige Spørgsmaal. Men naar den højtærede Indenrigsminister ikke vil tage Hensyn til den Henstilling, som jeg af rent saglige Grunde har gjort, er der jo ikke noget at gøre ved det.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte i Anledning af mine Bemærkninger om Arbejderspørgsmaalet, at jeg havde talt om et Modsetningsforhold mellem den danske Regering og andre europæiske Regeringer angaaende en Nyordning af Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere. Jeg har ikke talt om et saadant Modsetningsforhold, al den Stund intet Menneske aner, hvilken Opfattelse den højtærede danske Regering har paa dette Omraade. Det, jeg gjorde, var at pege paa det ganske